

Sygn. akt III Ca 894/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Andrzej Dyrda

Sędzia SO Magdalena Balion - Hajduk (spr.)

SR (del.) Maryla Majewska - Lewandowska

Protokolant Agnieszka Wołoch

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2017 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa J. W.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 28 lutego 2017 r., sygn. akt I C 1363/16

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 2 i 3 w ten sposób, że:

a) zasądza od pozwanej na rzecz powoda 2169 zł (dwa tysiące sto sześćdziesiąt dziewięć złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 1800 zł (tysiąc osiemset złotych) od 14 maja 2016 roku i od kwoty 369 zł (trzysta sześćdziesiąt dziewięć złotych) od 22 maja 2016 roku,

b) zasądza od pozwanej na rzecz powoda 1911 zł (tysiąc dziewięćset jedenaście złotych),

2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda 559 zł (pięćset pięćdziesiąt dziewięć złotych) tytułem kosztów postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Maryla Majewska-Lewandowska SSO Andrzej Dyrda SSO Magdalena Balion-Hajduk

Sygn. akt: III Ca 894/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 28 lutego 2017r. Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim umorzył postępowanie co do 1 028,48zł, oddalił powództwo J. W. przeciwko (...) S.A. w W. w pozostałej części i zasądził od pozwanej na rzecz powoda 226,46zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że w zdarzeniu drogowym z 31.01.2017r. uszkodzeniu uległ samochód T. (...). Sprawca kolizji ubezpieczony był z tytułu OC u pozwanego, a pozwany odpowiedzialność swą uznał co do zasady i wypłacił poszkodowanemu 4371, 52 zł.

W kosztorysach (...) SA i sporządzonym przez warsztat – cesjonariusza ujęte są te same pozycje zakwalifikowane do naprawy i wymiany. Różnica w kosztach naprawy wynika przede wszystkim z stosowania stawki rbg 50 zł, amortyzacji części 24%, wartości zamienników – 7 poz. i 45% wartości materiału lakierniczego przez (...) SA.

Stawki stosowane w dacie szkody w warsztatach rzemieślniczych nieserwisowych, zawierały się w granicach 90 – 95 zł netto. Stawki w (...) wynosiła 120 – 150 zł. Już w 2009 roku (...) SA stosowało w rozliczeniach ofertowych stawki 75 zł/rbg netto. Stawka 80 zł/rbg jest zaniżona. Koszt naprawy pojazdu przy zastosowaniu oryginalnych nowych części zamiennych i stawce 95 zł to 11 608, 31 zł brutto. Wartość pojazdu nieuszkodzonego w dacie szkody wynosiła 7200 zł. Wartość samochodu w stanie uszkodzonym wynosiła 1800 zł.

Powód zlecił wykonanie kosztorysu naprawy pojazdu uprawnionemu rzeczoznawcy, który koszty te określił na 7869, 36 zł. Za sporządzenie kosztorysu naprawy zapłacił powód 369 zł.

Po wydaniu opinii przez biegłego sądowego, w dniu 6.12.2016r., pozwany zapłacił na rzecz powoda uzupełniająco odszkodowanie w wysokości 1069, 51 zł /w tym 1028, 48 zł roszczenie główne i skapitalizowane odsetki 41, 03 zł/ jako różnicę pomiędzy wartością szkody wynikającą z opinii /5400,-zł/ a wartością już powodowi przyznaną /4371, 52 zł/.

Sąd Rejonowy uznał, że powództwo jest nieuzasadnione. Pozwany po otrzymaniu opinii biegłego sądowego w dniu 6.12.2016r. wypłacił powodowi brakujące odszkodowanie 1028, 48 zł wraz ze skapitalizowanymi odsetkami, łącznie 1069, 51 zł. Pozwany w odpowiedzi na pozew kwestionował żądanie co do wysokości kosztów naprawy pojazdu wyliczonych w operacie sporządzonym na prywatne zlecenie powoda, a także zasadność żądania zwrotu kosztów tego operatu. Jednocześnie dokonał likwidacji szkody i wypłacił odszkodowanie wyliczone według przyjętych przez siebie zasad. Powód dochodził także zwrotu kosztów operatu wykonanego na prywatne zlecenie powoda. Na wniosek stron dopuszczono w sprawie dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu motoryzacji i techniki samochodowej celem ustalenia wartości szkody /kosztów naprawy/ w uszkodzonym samochodzie. Sąd pierwszej instancji wskazał, że naprawienie szkody może nastąpić w dwojaki sposób określony w art. 363 § 1 k.c., w każdym jednak wypadku cel tego unormowania jest taki sam, chodzi bowiem o odwrócenie skutków wyrządzonej szkody, co odpowiada kompensacyjnej funkcji odpowiedzialności cywilnej. Zakres art. 363 § 1 k.c. obejmuje wszelkie wypadki wynagrodzenia szkody bez względu na podstawę odpowiedzialności. Odpowiedzialność odszkodowawcza jest oparta na zasadzie odszkodowania pełnego. W sprawie niniejszej pozwana domagała się weryfikacji kosztów naprawy pojazdu, czemu powódka się nie sprzeciwiała. Sąd podkreślił, że konsekwencją weryfikacji zakresu szkody stanowić może zmiana wysokości kosztów naprawy, do której w końcowym efekcie doszło, nadto ustalono konieczność przyjęcia odmiennej zasady wyliczenia szkody, zamiast metody naprawy, przyjęcia metody kasacji. Z uwagi na fakt, że zgodnie z treścią sporządzonej w sprawie opinii, koszty naprawy znacznie przekraczają wartość pojazdu sprzed szkody, szkodę rozliczyć należało metodą kasacji. Wartość szkody zatem to różnica pomiędzy wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym, sprzed szkody a wartością pozostałości.

Koszt naprawy samochodu według kosztorysu sporządzonego w systemie A. przy przyjęciu technologii producenta wynosił 11608,31 zł brutto, wartość pojazdu sprzed szkody to 7400,-zł, zaś wartość pozostałości 1800 zł. Wartość szkody wynosi więc 5400 zł. (...) jest w Polsce systemem najbardziej rozpowszechnionym i stosowanym. Wartość ta przekracza wysokość wyliczenia powoda. Powód natomiast dochodził ostatecznie różnicy pomiędzy wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym a wartością pozostałości szkody wliczoną przez biegłego (7200 - 5400 = 1800) oraz kosztów wykonania prywatnego kosztorysu. W ocenie Sądu pierwszej instancji wartość szkody wynosi 5400 zł. Skoro pozwany przez wytoczeniem powództwa zapłacił poszkodowanemu 4371, 52 zł, zaś po otrzymaniu opinii biegłego sądowego dopłacił różnicę do wartości wyliczonej przez biegłego ze skapitalizowanymi odsetkami za opóźnienie, w całości spełnił roszczenie przysługujące powodowi, a to na mocy art. 354 §1 k.c. w zw. z art. 822 k.c.

Powództwo co do kosztów sporządzenia kosztorysu zostało oddalone, ponieważ powód nie wykazał zasadności roszczenia w zakresie żądania zwrotu kosztów sporządzenia kosztorysu. Powód nie wykazał związku przyczynowego pomiędzy zaistnieniem szkody a koniecznością sporządzenia kosztorysu.

Powód w apelacji zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego – art. 363 k.c. przez nieuwzględnienie w zakresie w jakim daje prawo wyboru sposobu naprawienia szkody poszkodowanemu oraz obrazę przepisów postępowania przez niedostateczne wyjaśnienie faktów, w szczególności że zaniżony kosztorys pozwanej w postępowaniu likwidacyjnym sprawił, że poszkodowany podjął decyzję o naprawie, czy uniemożliwiono mu sprzedaż wraku i pobranie reszty wartości auta w pieniądzu. Wniósł o zmianę wyroku przez zasądzenie kwoty 2169zł z odsetkami od 1800zł od 14 maja 2016r. i od kwoty 369zł od wniesienia powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd odwoławczy podziela ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego, w większości ustalenia te nie były sporne pomiędzy stronami. Rozstrzygnięcie wydane jednak na tej podstawie nie jest trafne. Za uzasadniony należało uznać rzut apelacji naruszenia art. 363 § 1 k.c. zgodnie z którym naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

W niniejszej sprawie powód zlecił sporządzenie kosztorysu naprawy pojazdu, w którym rzeczoznawca ocenił, że naprawa będzie kosztować 3874,17zł. To spowodowało, że powód jako sposób naprawy szkody wybrał naprawę pojazdu i naprawy tej dokonał. W toku postępowania likwidacyjnego powód przedstawił ta ekspertyzę, za którą zapłacił 369zł. Pozwany zlecił sporządzenie kosztorysu swojemu rzeczoznawcy, który z kolei wycenił koszt naprawy na 4 371,52zł. Na końcu tego kosztorysu znajduje się adnotacja ubezpieczyciela o treści: „ kosztorys zweryfikowany wstępnie, akceptacja części oryginalnych możliwa tylko po wykazaniu przez poszkodowanego, iż przysługują mu prawa z tytułu gwarancji producenta, który uzależnia zachowanie gwarancji na pojazd od wykorzystania w naprawie części oryginalnych”. Pozwany zatem nie negocjował prawa poszkodowanego do wykonania naprawy pojazdu i nie wniósł o naprawienie szkody metodą szkody całkowitej tj. przez wypłatę wartości pojazdu po odliczeniu wartości pozostałości, co więcej z akt szkody wynika, że 5.02.2016r. wydał decyzję o przyznaniu odszkodowania w kwocie 3820,38zł, która obejmowała zweryfikowany przez ubezpieczyciela koszt naprawy pojazdu . Dopiero w toku postępowania sądowego biegły stwierdził, że szkoda powinna zostać rozliczona jako całkowita. Powód w odpowiedzi na opinię biegłego w piśmie z 21.11.2016r. podniósł, że wybrał naprawę pojazdu i ją już wykonał, a pozwana na żadnym etapie nie podnosiła faktu, że koszty naprawy przewyższają wartość samochodu powoda. Nie sposób tym twierdzeniom powoda odmówić racji. Skoro podczas całego postępowania, aż do wydania opinii przez biegłego sądowego nie było pomiędzy stronami sposobu, że naprawa pojazdu jest nieopłacalna, a powód w oparciu o dotychczasowe wyceny zdecydował się na naprawę pojazdu i poniósł jej koszty, to pozwany zgodnie z wyborem powoda dokonanym w trybie art., 363 § 1 k.c. winien zwrócić powodowi koszty naprawy wraz z kosztami prywatnej wyceny, który poniósł powód. Te koszt należy ocenić jako celowe dla wykazania swoich roszczeń wobec pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego i pozostające w adekwatnym związku przyczynowym z poniesioną szkodą. Nie można uznać, że żądanie zapłaty kosztów naprawy pojazdu do jego wartości jest nadmierne. Skoro zatem wartość pojazdu przed szkodą wynosiła 7200 zł, a pozwany wypłacił powodowi kwotę 5399,94zł, to żądanie zapłaty różnicy w kwocie 1800 zł należy uznać za uzasadnione na podstawie art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 415 k.c. oraz art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. 2003, Nr 124, poz. 1152 z późn. zm.) i art. 822 k.c. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie zgodnie z art. 481 § 1 k.c.

Sąd Okręgowy, mając powyższe na uwadze zmienił zaskarżony wyrok na mocy art. 386 § 1 k.p.c. i orzekł jak sentencji. Konsekwencją tej zmiany jest także zmiana orzeczenia o kosztach, którymi na podstawie art. 100 k.p.c. obciążył w całości pozwanego albowiem powód uległ tylko w nieznacznej części.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 98 i 108 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania, a złożyły się na nie opłata od apelacji w wysokości 109 zł i koszty zastępstwa procesowego w kwocie 450zł.

SSR (del.) Maryla Majewska-Lewandowska SSO Andrzej Dyrda SSO Magdalena Balion-Hajduk